

Razne stvari.

Ustrelil je v Gracu neki bivši častnik (oficir) z imenom Karl Küssl svojo nekdajno ljubico, hči nekega profesorja, Leontino Traunwieser. Küssl je moral zapustiti radi dolgov svojo častniško službo in radi tega ni za njega maralo več imenovano dekle. Dne 8. t. m. je bil v takozvani „Industriehalle“ v Gracu koncert, katerega se je vdeležila tudi Traunwieser, se svojo materjo. Küssl je prišel h koncertu in se vsedel tik svoje nekdajne ljubice. Ko ga je ta zapazila, je takoj vstala in je hotela oditi. Küssl pa je potegnil iz žepa revolver in je dvakrat strelil na deklico, ki se je takoj zgrudila mrtva na tla. Morilca je nato občinstvo prijelo in ga izročilo policiji.

Zajec velikan. Na lovu grajščine Smilkem so zadnje dni ustrelili zajca ki je bil stegnjen 1 meter 20 cm. dolg in je tehtal 8 kilogramov. Star je bil kakih 10 let.

Dvojno srce in povrh še dve rebri več kakor vsak človek ima, kakor poročajo angleški listi neki 23 letni mož z imenom Madžijo iz Leče v Italiji. Eno srce ima na desni strani prs, eno na levi. Desno srce je zdravo med tem ko levo boleha. Neki ameriški muzej je obljudil Madžiji za njegovo truplo — seveda po smrti — 32 tisoč kron. Od te svote se mu bode polovica takoj izplačala, polovica pa še le tedaj, ako doseže Madžijo 45 let svoje starosti.

Psovka „nemčur“, katero rabijo kaj radi prvaški in klerikalni poštenjakoviči je po nedavni razsodbi celjskega okrožnega sodišča razžaljiva. Kdor jo toraj rabi se na zahtevanje razžaljenega kaznuje!

Pesjo prijateljstvo. V Reihenauu ima neki pek dva psa, katera vozita že več let skupaj pecivo. Med njima je nastalo s časom nekako prijateljstvo, katero se je v zadnjih dneh izkazalo prav izvrstno. Nekega popoldna sta bila psa namreč brez „službe“ in šla sta skupaj na „sprehod“ v bližnji gozd. Ko ju zvečer in tudi drugi dan ni bilo nazaj, šli so nju iskat. In glej, našli so enega psa zadrženega v zajniki, ki so jo nastavili tatinski lovci za divjačino. To varis njegov pa je stal pri njem in glasno lajal, ter tako klical ljudi na pomoč.

Deželni zbor štajerski je sklican zopet na dan 28. t. m. Bomo videli, ali je slovenskim poslancem za delo ali ne. Bomo videli ali bodejo nadaljevali brezvestno svojo obstrukcijo!

V ogrski državni zbornici so se vršili v zadnjih sejah velikanski škandali. Poslanci manjštine, ki tudi tam obstruirajo napadli so novo vpeljano stražo zbornice, jo pretepli, potem razbili več miz in stolov. Državna zbornica bode najbrž razpuščena in se bodoje razpisale nove volitve.

Fini obed. Na kitajskem je potoval svoj čas neki Anglež. Slučajno je prišel tudi v veliko kitajsko mesto Kogkong. Neki visoki uradnik tega mesta ga je povabil na kosilo. Anglež je jedel z izvrstnim tekonom, posebno mu je ugajala mastna, lepa rumena pečenka. Kar naenkrat pa mu šine v glavo neprijetna misel: Kaj ko bi bila to — mačka? Slišal je

namreč, da Kitajci posebno radi jedo mačke. Zato je sklenil povprašati. Toda Anglež ni znal besedice kitajskega jezika in visoki kitajski uradnik pa niti besedice angleški. Zato pokaže Anglež s prstom na pečenko in vpraša: „miau, miau?“ Kitajec pa hitro odkima z glavo in reče: „vou, vou, vou!“ Bila je namreč pasja pečenka.

„Proč od Graca“ tako kriče vedno in vedno štajerski in krajnski prvaki, seveda želec združiti Spodnji-Štajer z blaženo k krajnsko deželo, ki ima mnogo več plačil, kakor Štajerska. Glejte jih, kako se drže ti gospodje sami svojega gesla! Prvak Ivan Hribar in prvaški poslanec dohtar Tavčar, kupila sta grajščino Hornegg v bližini Graca za okroglih 410 tisoč svitlih kronic. Glej, glej, kako toraj silijo ti gospodje k Gracu. Ubogi kmetje pa bi se naj ravnali po vsiljenem jim geslu „proč od Graca“, seveda da nebi imeli priložnosti opazovati prvaških grajščin, katere so ti gospodje „zaslužili“ z „osrečevanjem“ svojega roda!

Deset zapovedi uma in srca. Sledenih deset zapovedi priporoča občinski odbor glavnega francoskega mesta Pariza učencem javnih šol: 1. Ljubi svoje sošolce, ker bodejo ti sotrudniki tvojega dela v življenu! 2. Ljubi poduk, ki je duševna tvoja hrana; bodi hvaležen napram tvojim učiteljem tako, kakor da bi bili tvoji stariši! 3. Blagoslovi tvoje vsakdajno delo s tem, da dovršiš vsak dan še povrh vsaj eno dobro in koristno opravilo! 4. Spoštuj poštene ljudi, čislaj vsakogar a ne vklanjam se nikomur! 5. Ne sovraži in razžali svojega bližnjega; ne maščuj se, toda brani svoje pravice in zoperstavi se vsaki samovoli! 6. Ne bodi bojazljiv! Brani tiste, ki se vsled svojih slabih telesnih moči ne morejo braniti in ljubi pravičnost! 7. Pomisli, da je mati vsega dobrega delo! Kdor uživa življenje brez dela, ta krade delavcem kruh! 8. Opazuj in misli, da bodeš zvedel resnico! Ne veruj ničesar, kar je v nasprotstvu z razumom! Ne slepi niti samega sebe, niti drugih! 9. Ne imenuj dobrega državljanata tistega, ki sovraži druge narode in ki si želi vojsko, ker vojske so ostanki iz divjih, temnih časov! 10. Prizadevaj si priporočati k temu, da bodejo enkrat živelvi vsi ljudje kot bratje srečni, mirni in složni! — — In take krasne nauke priporoča glavno mesto države, ki se je od klerikalcev nedavno proglašila kot „prokleta država“, ker nje ljudstvo noče tuliti z hujskajočimi, klerikalnimi volkovi!

Gospodarstvene in gospodinjske stvari.

Nekaj o klanju svinj. Štiri tedne pred klanjem ne sme svinja dobiti več nobene soli, ker se drugače raztrgajo čreva, ko jih nadeljemo z mesom. Dan pred klanjem smemo svinjo pitati le z nekoliko in še to tanko pičo (klajo), s tem si olahčamo snaženje čreves. Če le mogoče koljimo vsikdar popoldne in podelajmo shlajeno meso še le drugi dan. Ako ko-

ljem v hudem mrazu, je meso in maščoba dosti bolj trpežna. Kar se tiče snaženja čreves, je to tako važno delo, da bi istega nobena gospodinja ne smela prepustiti mesarju samemu ali pa uslužbencem. Dokler so čreva še topla, potegniti je z njih maščobo, potem spustiti iz njih vsebino. Ko se je to zgodilo, vlij v nje mlačne, a ne prevroče vode, da jih izplakneš. Na to jih obrni in žlezo odstrani s poostrenim lesom. Pri tem delu se morajo čreva večkrat pomoci z malo osoljeno mlačno vodo. Priprosto sredstvo, da se odstrani od čreva vsak duh, je hipermanganokisl kalij (Hypermangansaures Kali), ki ga dobiš v vsaki lekarni (apoteki) dovolj za par novčičev. Za to se vzame tolika skleda, da imajo čreva v njej dovolj prostora, in se napolni z mrzlo vodo. V to vodo se vrže nekoliko (n. pr. pol male žličice) imenovanega sredstva. Ko je postala voda malo rudeča, moraš djasti v njo čreva in jih pustiti v tej vodi kakih 20 minut. Predno čreva nadavlješ, moraš jih seveda potem izplakniti z mlačno vodo.

Da se divjačina dolgo ohrani (če treba, tudi na tedne), naj se na poljubno velike kose razreže, dobro osoli, s slanino pretika (špika), s klinčki in čebulnimi koščekmi nasadi ter v masti malo opravi. Nato se denejo kosi v lonec, med nje pa celi poper, narezana čebula, frišne brinjeve jagode, malo citrone in nekaj soli, ter polijejo s pivnim jesihom (Bieressig), kateremu je polovica vode primešana, povrh pa na prst debelo z ledvično mastjo.

Varujmo našo perutnino v sedanjem zimskem času pred mrazom. Daje naj se ji v jutro topla piča, ne premrzla voda, in v prav hudem mrazu naj se še celo zrnje, ki je perutnini namenjeno, nekoliko segreje. Nekateri neusmiljeni ljudje imajo perutnino čez zimo v malih, tesnih kurnikih, ki niso veliko večji od kletke, zapreto, kar dela ubogim živalim veliko trpljenja. Ako se zamore perutnina čez zimo bolje gibati in razbrskavati, začne mnogo poprej jajca nesti, kakor, če je v tesnem prostoru zaprta. Tudi mraz jej močno škoduje.

Naročnikom. Prosimo, da pravočasno naznanite naročbo, da se Vam od novega leta naprej takoj list lahko redno odpošilja. Vašim nasprotnikom, ki obrekujejo naš list, dajte naprednjaški odgovor in jim recite naj berejo farške cunje sami. Sodelujte z nami in to storite najložje s tem, da nam pridobite novih naročnikov. Vsaki naročnik naj si stavi to nalogu, da bode pridobil v prihodnjem letu vsaj enega novega naročnika. Kdor hoče list sprejeti, da si ga ogleda, temu ga pošljemo radovoljni na njegovo zahtevanje na ogled. Tisti naročniki, kateri imajo plačano naročnino do 1. januarja, naj ne pozabijo takoj naročnine ponoviti tudi za prihodnjo leto! Kdor se na novo naroči naj izrečno piše, da je novi naročnik, ker nam stem prihrani mnogo dela.

Loterijske številke.

Trst, dne 10. decembra: 44, 61, 34, 66, 71.
Gradec, dne 17. decembra: 56, 84, 9, 78, 48.

Pisma uredništva.

Gornja Polskava: O pridihi Vašega župnika pri pričnosti, ker mu nočemo zagreniti božičnih praznikov.

Milvankee v severni Ameriki: Zahvaljujoč Vas za Vaš dopis Vam naznanjam, da ga priobčimo v prihodnji številki. Za tokrat je prišel prepozno. Srčno pozdravljamo Vas in Vaše somislenike z onkraj „velike mlake!“

Pohorski. Žalibog ni za rabo! Prosimo kaj drugač!

Iz Vidma ob Savi. Hvala, pride kmalu na vrsto!
Pozdrav!

Sv. Andraž v Slov. gor. Žalibog ne moremo priobčiti. Pišite nam kaj drugača bolj zanimivega o Vaših „Miklavžih!“ —

Sv. Juri ob Taboru. J. Z. Od Vas nismo v zadnjem času nikakega pisma dobili! Plačano do 1. januvarja 1905. Pozdrav!

Mala Nedelja. Vaš izvrsten dopis priobčimo v prihodnji številki.

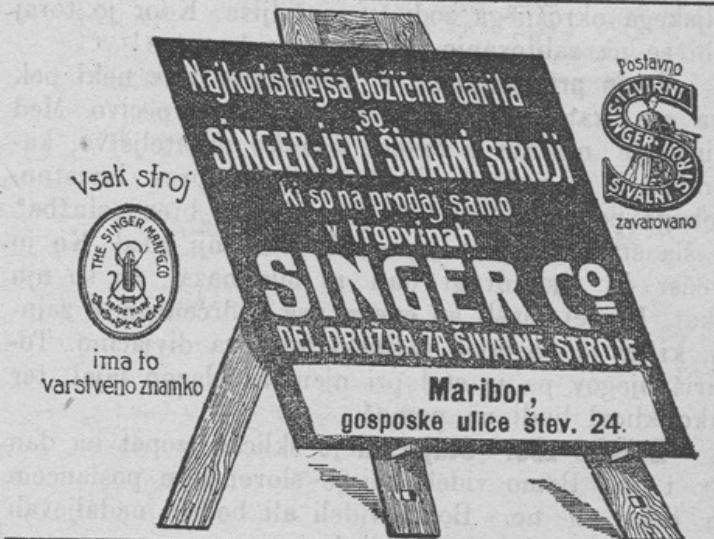
Loperčki in Humski občani. Brez podpisov, toraj ne moremo priobčiti ako ne posljete podpisov. Prosimo za podpise! Imen seveda ne izdamo nigdar! Toraj ste brez skrbi!

Naprednjaki iz Maribora. Porabimo na skorem.

Sv. Trojica v Slov. gor. Priobčimo v 1. štev. v prihodnjem letu.

Stoperce. Priobčimo ko bode zadeva končana pri sodnji!

Na več vprašanj naših naročnikov odgovorimo tem potom. Zaostala naročnina se nam lahko vpošlje vsak dan in se bode od nas točno zabilježila v naših knjigah. Na zahtevanje odgovorimo z dopisnico, ako kdo želi vedeti, kako dolgo še traja njegova naročnina. Treba pa nam je poslati ali znamko (marko) ali dopisnico. Naročnino lahko ponovile vsaki dan in ni treba čakati na konec naročnine.

Izjava!

Jaz Jožef Jelen, posestnik v Noršencih obžalujem, da sem brez vsacega vzroka v gostilni Marka Vaupotiča v Noršencih dne 27. novembra tega leta gospoda župana Jožefa Orniga iz Ptuja razčalil. Razčlanjenega prosim tem potom za odpuščenje.

V Noršencih, dne 19. decembra 1904.

Jožef Jelen.